

ประเทศแอฟริกาใต้

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง อยู่ทางใต้สุดของทวีปแอฟริกา ทิศเหนือติดนามิเบีย บอตสวานา ซิมบับเว ทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดโมซัมบิก และ สวาซิแลนด์ ทิศตะวันออกติดมหาสมุทรอินเดีย

พื้นที่ 1,221,037 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2.5 เท่าของประเทศไทยมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 2,954 กิโลเมตร

เมืองหลวง กรุงพริทอเรีย (Pretoria)

เมืองสำคัญ นครโจฮันเนสเบิร์ก (Johannesburg) ซึ่งเป็นเมืองศูนย์กลางการบิน และอุตสาหกรรม เมืองเคปทาวน์ (Cape Town) เป็นที่ตั้งสภานิติบัญญัติและเมืองท่าฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติก เมืองโบลมฟอนเตน (Bloemfontein) เป็นที่ตั้งศาลสูง
ภูมิอากาศ สภาพอากาศอบอุ่น มีแสงแดดตลอดปี อุณหภูมิเฉลี่ยในเดือนมกราคม 22.5 องศาเซลเซียส และกรกฎาคม 11.3 องศาเซลเซียส

ประชากร ประมาณ 44 ล้านคน (ม.ย.2550) เป็นคนผิวดำร้อยละ 79 ผิวขาวร้อยละ 9.6 ผิวสีผสมร้อยละ 8.9 และคนเชื้อชาติอื่นเดียนร้อยละ 2.5

อัตราการแพร่ระบาดของเชื้อ HIV/AIDS ในประชากรช่วงอายุ 15-49 ปี ร้อยละ 18.8 (2548)

จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS ประมาณ 5.5 ล้านคน (2548)

ภาษาราชการ อังกฤษ และ Afrikaans ภาษาอื่นที่ใช้ คือ Ndebele, Sotho, Swazi, Tsonga, Venda, Tswana, Xhosa, Pedi และ Zulu

ศาสนา คริสต์ ร้อยละ 79.6 มุสลิม ร้อยละ 1.5 ความเชื่ออื่น ร้อยละ 18.8

หน่วยเงินตรา แรนด์ (Rand) 1 แรนด์ ประมาณ 6.76 ดอลลาร์สหรัฐ (2549)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ (GDP) 255,244 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2549)

รายได้เฉลี่ยต่อหัว (GDP per head) 5,630 ดอลลาร์สหรัฐ (2548)

อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ร้อยละ 5 (2549)

อัตราเงินเฟ้อ ร้อยละ 4.6 (2549)

วันชาติ 27 เมษายน (Freedom Day)

การเมืองการปกครอง

ระบอบการเมือง ประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา

ระบบการปกครอง สาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศแบ่งการปกครองออกเป็น 9 มลรัฐ (Province) คือ KwaZulu-Natal, Northern Cape, Northern Province, North-West, Eastern Cape, Mpumalanga, Free State, Western Cape และ Gauteng

ประมุขแห่งรัฐและผู้นำรัฐบาล นาย Thabo Mvuyelwa Mbeki (ประธานาธิบดี)

รัฐมนตรีต่างประเทศ นาง Nkosazana Clarice Dlamini-Zuma

พรรคการเมืองที่สำคัญ มีพรรคการเมืองที่จดทะเบียนทั้งสิ้น 88 พรรค แต่มีพรรคการเมืองใหญ่ ที่สำคัญ 4 พรรค ได้แก่

1. African National Congress (ANC) พรรคแกนนำรัฐบาล
2. Democratic Alliance (DA) เป็นพรรคการเมืองใหญ่อันดับ 2 และเป็น พรรคฝ่ายค้านในปัจจุบัน สมาชิกส่วนใหญ่เป็นคนผิว

ชาว (เกิดจากการรวมตัวของพรรค Democratic Party (DP) และ New National Party (NNP) แต่ต่อมาพรรค NNP แยกตัวออกมาเป็นพันธมิตรกับพรรค ANC)

3. Inkatha Freedom Party (IFP) พรรคการเมืองใหญ่อันดับ 3 สมาชิกส่วนใหญ่เป็นคนผิวดำ เคยเป็นพรรคร่วมรัฐบาลกับพรรค ANC มาตั้งแต่ปี 2537 แต่ต่อมาเกิดความขัดแย้งกัน จึงหันมาเป็นพันธมิตรกับพรรค DA

4. New National Party (NNP) แยกตัวออกจากพรรค DA มาเป็นพันธมิตรกับพรรค ANC และเป็นพรรคร่วมรัฐบาลในปัจจุบัน

สถานการณ์ที่สำคัญ

การเลือกตั้งทั่วไปของแอฟริกาใต้ ครั้งที่ 3

แอฟริกาใต้ได้จัดการเลือกตั้งทั่วไปตามระบอบประชาธิปไตย ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 14 เมษายน 2547 ซึ่งการเลือกตั้งเป็นไปอย่างสงบเรียบร้อย มีประชาชนแอฟริกาใต้ ร้อยละ 77 ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจากจำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทั้งหมดประมาณ 21 ล้านคน ผลการเลือกตั้งปรากฏว่า พรรค ANC ซึ่งเป็นพรรครัฐบาลชนะการเลือกตั้งอย่างท่วมท้น ได้รับคะแนนเสียงมากกว่า 2 ใน 3 (และมากกว่าการเลือกตั้งทั่วไปที่ผ่านมาทั้ง 2 ครั้ง) โดยได้ที่นั่ง 279 ที่นั่งจากทั้งหมด 400 ที่นั่ง ในขณะที่พรรค Democratic Alliance (DA) พรรคฝ่ายค้านที่ใหญ่ที่สุด ได้คะแนนเสียงมากเป็นอันดับสอง โดยได้ที่นั่งในรัฐสภาเพียง 50 ที่นั่ง พรรค Inkatha Freedom Party (IFP) ได้ที่นั่งในสภาจำนวน 28 ที่นั่ง พรรคอื่น ๆ ได้รับคะแนนเสียงรวมกันร้อยละ 10.8 นาย Thabo Mbeki ซึ่งได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีเป็นสมัยที่ 2 มีวาระดำรงตำแหน่ง 5 ปี เข้าพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีแอฟริกาใต้เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2547 ซึ่งเป็นวันครบรอบ 10 ปีของระบอบประชาธิปไตยในแอฟริกาใต้ และในโอกาสนี้ นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้แทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้เข้าร่วมพิธีเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีแอฟริกาใต้ และพิธีเฉลิมฉลองครบรอบ 10 ปีของระบอบประชาธิปไตยในแอฟริกาใต้

ในการบริหารประเทศของพรรค ANC ในช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมา แอฟริกาใต้มีเสถียรภาพทั้งในด้านการเมืองและด้านเศรษฐกิจ เศรษฐกิจของแอฟริกาใต้มีความแข็งแกร่งและเจริญเติบโตอย่างสม่ำเสมอ (ประมาณร้อยละ 2-3) ทำให้ประชาชนโดยรวมมีความเชื่อมั่นในพรรครัฐบาล รัฐบาลมีนโยบายเน้นส่งเสริมการลงทุน โดยเฉพาะในการก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐาน ขยายและเพิ่มโครงการด้านสาธารณสุขไปทุก ส่งเสริมการลงทุน เพิ่มการจ้างงาน 1 ล้านคน ในช่วง 5 ปีข้างหน้า ลดอัตราว่างงานลงครึ่งหนึ่งในช่วง 10 ปีข้างหน้า ปรับปรุงระบบอนามัย ปราบปรามปัญหาอาชญากรรมและปัญหาการทุจริต รวมถึงการต่อสู้กับปัญหา HIV/AIDS ในด้านนโยบายต่างประเทศนั้น แอฟริกาใต้มีพันธกรณีในการเสริมสร้างสันติภาพ ประชาธิปไตย และความเจริญรุ่งเรืองของภูมิภาคแอฟริกา

แอฟริกาใต้มีบทบาทนำทางการเมืองในภูมิภาคแอฟริกาและเวทีการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศอื่น ๆ และเป็นประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูงสุดในภูมิภาคแอฟริกา แอฟริกาใต้มีระบบเศรษฐกิจแบบเสรี และมีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ก้าวหน้าที่สุดประเทศหนึ่งในทวีปแอฟริกา ลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ มีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่พัฒนาแล้ว (First World) ควบคู่ไปกับโครงสร้างของเศรษฐกิจที่ด้อยพัฒนา (Third World)

แอฟริกาใต้ได้รับเลือกเป็นเจ้าภาพจัดแข่งขันฟุตบอลโลกปี 2553 (ค.ศ. 2010)

เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2547 สหพันธ์ฟุตบอลโลก (FIFA) ได้ประกาศผลการลงคะแนนเสียงของคณะกรรมการบริหาร FIFA ซึ่งเลือกให้แอฟริกาใต้เป็นเจ้าภาพจัดฟุตบอลโลกในปี ค.ศ. 2010 ด้วยคะแนน 14 เสียง จาก 24 เสียง โดยโมร็อกโกได้ 10 เสียง อียิปต์และลิเบียไม่ได้คะแนน ส่วนตูนิเซียขอถอนตัวจากการลงสมัคร สำหรับแอฟริกาใต้เคยแพ้เยอรมนีในการคัดเลือกเจ้าภาพจัดฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2006 เพียง 1 เสียง ดังนั้น แอฟริกาใต้จึงคาดหวังในการได้รับเลือกเป็นเจ้าภาพจัดฟุตบอลโลกปี ค.ศ. 2010 ค่อนข้างมาก และยังเป็นนับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่ประเทศในทวีปแอฟริกาจะเป็นเจ้าภาพจัดฟุตบอลโลก ซึ่งจะ เป็นประโยชน์โดยตรงต่อแอฟริกาใต้ที่กำลังประสบปัญหาการว่างงานสูง โดยคาดว่าจะการเตรียมเป็นเจ้าภาพจัดฟุตบอลโลกในปี

ค.ศ. 2010 จะช่วยสร้างงานในแอฟริกาใต้ได้ถึง 150,000 ตำแหน่ง ล่าสุดเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2549 นาย Trevor Manuel รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของแอฟริกาใต้เปิดเผยว่า รัฐบาลแอฟริกาใต้วางโครงการงบประมาณในการสร้างสนามบินกีฬาใหม่เป็นเงิน 1.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และใช้งบประมาณในการพัฒนาระบบคมนาคม ทั้งรถไฟ รถ minibus และรถ taxi อีกประมาณ 1,640 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

การยุบพรรค New National Party

พรรค the New National Party (NNP) หรือพรรค the National Party (NP) เดิม ซึ่งเป็นพรรครัฐบาลในอดีตที่นำนโยบายแบ่งแยกสีผิวมาใช้ในแอฟริกาใต้ มีแผนจะยุบพรรคในเดือนกันยายน 2548 เพื่อไปร่วมกับพรรค African National Congress (ANC) ซึ่งเป็นพรรคแกนนำรัฐบาลปัจจุบัน ที่ได้ต่อสู้เพื่อล้มล้างการแบ่งแยกสีผิวในแอฟริกาใต้จนสำเร็จ

นโยบายต่างประเทศ

ในด้านนโยบายต่างประเทศนั้น แอฟริกาใต้มีพันธกรณีในการเสริมสร้างสันติภาพ ประชาธิปไตย และความเจริญรุ่งเรืองของภูมิภาคแอฟริกา ดังนี้

- ภายหลังจากที่ประธานาธิบดีเนลสัน แมนเดลา ก้าวขึ้นเป็นประธานาธิบดีสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ หลังได้รับชัยชนะจากการเลือกตั้งทั่วไปแบบไม่แบ่งแยกสีผิวเป็นครั้งแรกในปี 2537 นโยบายและรูปแบบการดำเนินความสัมพันธ์ด้านการต่างประเทศได้รับการปรับโครงสร้างให้มีความเป็นมิตรกับประชาคมระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังการยกเลิกนโยบายการกีดกันสีผิว (Apartheid) ซึ่งแอฟริกาใต้ได้พยายามใช้นโยบายต่างประเทศในการสร้างสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองให้เกิดขึ้นภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง

- แอฟริกาใต้มีฐานะเป็นผู้นำของกลุ่มประชาคมเพื่อการพัฒนาภูมิภาคแอฟริกาตอนใต้ (Southern African Development Community - SADC) เนื่องจากต้องการที่จะเป็นประเทศศูนย์กลางในการฟื้นฟูศักยภาพของทวีปแอฟริกาทั้งทางการเมืองและเศรษฐกิจ และมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการรวมกลุ่มในระดับภูมิภาคและการพัฒนา แอฟริกาใต้มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและระงับข้อพิพาทในหลายพื้นที่ในทวีปแอฟริกา เช่น แองโกลา สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก โมซัมบิก รวันดา บุรุนดี และซิมบับเว ทั้งนี้ แอฟริกาใต้เชื่อมั่นว่า การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในทวีปแอฟริกา นั้น ควรให้ประเทศในแอฟริกาที่มีบทบาทนำในการเจรจาแก้ปัญหาของตนเอง

- แอฟริกาใต้ได้แสดงให้เห็นประชาคมระหว่างประเทศเห็นถึงความมุ่งมั่นในการสนับสนุนนโยบายการลดและไม่เผยแพร่อาวุธที่มีอำนาจการทำลายล้างสูง อย่างไรก็ตาม แม้แอฟริกาใต้จะมีได้มีภัยคุกคามความมั่นคงจากภายนอกและภายในอย่างเด่นชัด แต่แอฟริกาใต้ยังคงเป็นประเทศที่มีศักยภาพทางการทหารมากที่สุดในภูมิภาคแอฟริกา

- นโยบายต่างประเทศของแอฟริกาใต้มีลักษณะของการทูตเชิงเศรษฐกิจ โดยมุ่งหวังให้ประเทศต่างๆ มองแอฟริกาใต้เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบเสรีที่เอื้อต่อการค้าและการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งรัฐบาลของประธานาธิบดี Thabo Mbeki ได้พยายามให้ความสำคัญกับการค้าและการลงทุนจากต่างชาติเพื่อการปรับโครงสร้างภายในประเทศ นอกจากนี้ แอฟริกาใต้ซึ่งมีบทบาทนำในการสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยได้ให้การรับรองสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีนแทนการรับรองได้หวัน เนื่องจากมองเห็นผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ

- แอฟริกาใต้ได้เข้าเป็นสมาชิกและมีบทบาทสำคัญในการรวมกลุ่มระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาคแอฟริกา เช่น การเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพแอฟริกา (African Union - AU) และมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำกองกำลังผสมร่วมกับโมซัมบิกเข้าไปสังเกตการณ์สงครามกลางเมืองในบุรุนดี เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มประชาคมเพื่อการพัฒนาภูมิภาคแอฟริกาตอนใต้ (Southern African Development Community - SADC) ในปี 2537 ซึ่งได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญต่อองค์การ ทั้งนี้ ก่อนที่แอฟริกาใต้จะเข้าเป็นสมาชิก การค้าขายระหว่างกันของประเทศสมาชิกมีเพียง ร้อยละ 4 ของการค้าขายทั้งหมดของประเทศสมาชิกกับประเทศอื่น แต่เมื่อแอฟริกาใต้เข้าเป็นสมาชิก การค้าขายภายในกลุ่มได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 25 อย่างไรก็ตาม มูลค่าการค้าขายที่เพิ่มขึ้นนั้น มิได้มาจากการค้าขายระหว่างกันของประเทศสมาชิก หากแต่เป็นการค้าขายที่ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศมีกับแอฟริกาใต้ นอกจากนี้ แอฟริกาใต้ยังเข้าเป็นสมาชิกขององค์การสำคัญๆ ในระดับภูมิภาค เช่น สหภาพศุลกากรแอฟริกาตอนใต้ (Southern African Customs Union - SACU) ข้อตกลงทางการเงินหลายฝ่าย (Multilateral Monetary

Agreement - MMA) และ ตลาดร่วมสำหรับแอฟริกาตะวันออกและตอนใต้ (Common Market for Eastern and Southern Africa - COMESA)

- ในขณะนี้ แอฟริกาใต้เป็นหนึ่งในประเทศในภูมิภาคแอฟริกาที่ประสงค์จะสมัครเป็นสมาชิกถาวรของ UNSC และล่าสุดเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2549 แอฟริกาใต้ได้รับเลือกจากที่ประชุมสมัชชาองค์การสหประชาชาติให้เป็นสมาชิกไม่ถาวรของ UNSC ในฐานะตัวแทนของกลุ่มแอฟริกาตะวันออกปี 2550-2551

เศรษฐกิจการค้า

ลักษณะโดยทั่วไป

แอฟริกาใต้มีระบบเศรษฐกิจแบบเสรี และมีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ก้าวหน้าที่สุดประเทศหนึ่งในทวีปแอฟริกา ลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งคือมีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่พัฒนาแล้ว (First World) ควบคู่ไปกับโครงสร้างของเศรษฐกิจที่ด้อยพัฒนา (Third World) ในชุมชนของคนผิวดำ พื้นฐานสำคัญของเศรษฐกิจ คือ อุตสาหกรรมการผลิตแร่และการเกษตร ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง การเกษตรเป็นสาขาที่ทำรายได้มากที่สุด แต่ปัจจุบันสาขาอุตสาหกรรมได้ขยายตัวขึ้น และทำรายได้มากที่สุด แต่การผลิตแร่ก็ยังมีค่าสำคัญในการส่งออก และสินค้าอุตสาหกรรมหลายอย่างเป็นผลผลิตที่ใช้วัตถุดิบจากแร่ธาตุ รัฐบาลแอฟริกาใต้ภายใต้การนำของประธานาธิบดีแมนเดลาได้ประกาศนโยบายหลัก ซึ่งเน้นในแผนงาน Reconstruction and Development Programme (RDP) อันเป็นโครงการระยะ 5 ปี ในช่วงการเปลี่ยนแปลงการปกครอง (ระหว่างปี พ.ศ. 2537 – 2542) โครงการสำคัญที่ได้ดำเนินการ ได้แก่ โครงการสาธารณสุขโรคต่าง ๆ อาทิ การจัดหาประปา ไฟฟ้า ที่อยู่อาศัย การสาธารณสุขและสวัสดิการสำหรับคนพิการและคนสูงอายุ การให้การอุดหนุนการศึกษาในภาคบังคับและการสร้างงาน ฯลฯ

ทรัพยากร แอฟริกาใต้เป็นประเทศที่อุดมด้วยทรัพยากรแร่ธาตุต่าง ๆ และเป็นประเทศผู้ผลิตทางคำรายใหญ่ที่สุดของโลก แร่ธาตุหลายอย่างในแอฟริกาใต้ถือเป็นแหล่งแร่ใหญ่ที่สุดในโลก ได้แก่ ทองคำ, Chromium, Fluorspar, Manganese และ Vanadium ส่วนผลผลิตแร่สำคัญอื่น ๆ ได้แก่ เพชร, Platinum, Iron ore, Uranium, Asbestos, Alumino-Silicates, Antemone, Zirconium, Tritatium ส่วนพลังงาน แอฟริกาใต้ผลิตกระแสไฟฟ้า โดยใช้พลังงานจากถ่านหินและใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิงในอุตสาหกรรมและในการทำความร้อน แอฟริกาใต้นำเข้าน้ำมันบ้าง แต่สามารถผลิตน้ำมันจากถ่านหินได้เองด้วย และกำลังทำการสำรวจก๊าซธรรมชาติอยู่ในด้านทรัพยากรแรงงาน แอฟริกาใต้ขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือแรงงานส่วนใหญ่ที่มีเป็นแรงงานที่ไร้ฝีมือ

อุตสาหกรรม ผลผลิตด้านอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุปกรณ์ด้านการขนส่ง และอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า เครื่องจักร แก้ว กระจก และสิ่งพิมพ์ สิ่งทอ เสื้อผ้าและเครื่องหนัง อุตสาหกรรมไม้และผลผลิตจากไม้ นอกจากนี้ แอฟริกาใต้ยังมีอุตสาหกรรมผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ด้วย

การเกษตร แอฟริกาใต้มีพื้นที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกเพียงร้อยละ 15 ผลผลิตการเกษตรขึ้นกับดินฟ้าอากาศเป็นสำคัญ แอฟริกาใต้ประสบภาวะแห้งแล้งมาหลายปี เนื่องจากปริมาณน้ำฝนไม่เพียงพอทำให้ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ เพิ่งจะฟื้นตัวขึ้นในปี 2537 ผลผลิตการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวโพด ข้าวสาลี อ้อย ผลไม้ประเภทองุ่น ส้ม ผักสด ปศุสัตว์ และสัตว์ปีก เนื้อแกะ แพะ นม ไข่ ขนสัตว์

สถานการณ์เศรษฐกิจ

- แอฟริกาใต้มีบทบาทนำทางการเมืองในภูมิภาคแอฟริกาและเวทีการเมืองเศรษฐกิจระหว่างประเทศ แอฟริกาใต้มีระบบเศรษฐกิจแบบเสรี และมีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ก้าวหน้าที่สุดประเทศหนึ่งในทวีปแอฟริกา โดยมีลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ มีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่พัฒนาแล้ว (First World) ควบคู่ไปกับโครงสร้างของเศรษฐกิจที่ด้อยพัฒนา (Third World)

- แอฟริกาใต้มีรายได้หลักจากการค้า เพชรพลอย แร่โลหะ เครื่องจักรกล ชิ้นส่วน

เครื่องจักรกล สินค้าเหมืองแร่หลักของแอฟริกาใต้คือ แพลตินัม ทองคำ ถ่าน เพชร แร่เหล็ก และแมงกานีส ในขณะที่ภาคเกษตรกรรมและเหมืองแร่ยังคงเป็นภาคการผลิตที่เป็นแหล่งจ้างงานที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ สินค้าเกษตรที่สำคัญของแอฟริกาใต้คือ ข้าวโพดและอ้อย และสินค้าส่งออกที่สำคัญของแอฟริกาใต้คือ ไวน์ ผลไม้คุณภาพสูง และเนื้อนกอกระจอกเทศ

- ค่าเงินแรนด์ ในปี 2547 เงินสกุลแรนด์เมื่อเทียบกับเงินสกุลดอลลาร์แข็งตัวขึ้น ร้อยละ 18 โดยเพิ่มขึ้นจาก 6.9 แรนด์ต่อ 1

ดอลลาร์สหรัฐ ในเดือนมกราคม 2547 เป็น 5.61 แรนต์ต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐในเดือนธันวาคม 2547 ซึ่งเป็นระดับที่เงินแรนต์ แข็งตัวที่สุดในรอบ 6 ปี และเป็นเงินสกุลต่างประเทศที่แข็งตัวที่สุดเป็นลำดับที่สองของโลก รองจากเงิน Zloty ของโปแลนด์ เหตุผลหลักที่ทำให้เงินแรนต์แข็งตัวขึ้นคือ การอ่อนตัวลงของค่าเงินดอลลาร์สหรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเทียบกับเงินยูโร และการที่สหภาพยุโรปเป็นคู่ค้าที่สำคัญที่สุดของแอฟริกาใต้ (คิดเป็นประมาณร้อยละ 40 ของปริมาณการค้าต่างประเทศทั้งหมด ของแอฟริกาใต้) ดังนั้น เมื่อเงินยูโรแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์สหรัฐ ก็ส่งผลให้ค่าเงินแรนต์แข็งค่าขึ้นตามไปด้วย ผู้บริหารของแอฟริกาใต้ส่วนใหญ่ซึ่งรวมถึงประธานาธิบดีแอฟริกาใต้ และผู้ว่าการธนาคารแห่งชาติมีความเห็นว่า การที่ค่าเงิน แรนต์แข็งตัวสะท้อนให้เห็นว่า นักลงทุนต่างชาติมีความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจของประเทศ อย่างไรก็ตาม ภาคธุรกิจ แอฟริกาใต้มีความเห็นว่า เงินแรนต์ที่แข็งค่าขึ้นเป็นผลเสียต่อภาคอุตสาหกรรม การส่งออก และการจ้างงานในประเทศ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเหมืองแร่และสิ่งทอ

นักเศรษฐศาสตร์แอฟริกาใต้บางคนมีความเห็นว่า ค่าเงินแรนต์ที่แข็งค่าขึ้น เป็นผลจากเงินลงทุนต่างประเทศ (capital inflows) ซึ่งหากมีการถอนเงินลงทุนกลับประเทศเมื่อไร ก็อาจเกิดวิกฤตการณ์ค่าเงินแรนต์ได้ทุกเมื่อ เหมือนเช่นที่เคยเกิดขึ้นในปี 2544 ซึ่งค่าเงินแรนต์ลดลงต่ำที่สุดถึงระดับ 14 แรนต์ต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ นักเศรษฐศาสตร์

- การเติบโตทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจของแอฟริกาใต้มีความแข็งแกร่งและเจริญเติบโตอย่างสม่ำเสมอ (ประมาณร้อยละ 2-3) รัฐบาลมีนโยบายเน้นส่งเสริมการลงทุน โดยเฉพาะในการก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐาน ขยายและเพิ่มโครงการด้าน สาธารณูปโภค ส่งเสริมการลงทุน เพิ่มการจ้างงาน 1 ล้านคน ในช่วง 5 ปีข้างหน้า ลดอัตราว่างงานและความยากจนลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี 2557 กระตุ้นเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตถึงร้อยละ 6 ในปี 2553 ปรับปรุงระบบอนามัยปราบปรามปัญหาอาชญากรรม และปัญหาการทุจริต รวมถึงการต่อสู้กับปัญหา HIV/AIDS

- เงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ย ในปี 2547 ทางแอฟริกาใต้ได้สามารถควบคุมเงินเฟ้อให้อยู่ในระดับเป้าหมาย คือ อยู่ในช่วง ระหว่างร้อยละ 3-6 ปัจจัยที่ส่งผลให้เงินเฟ้อในปี 2547 อยู่ในระดับต่ำก็คือ การแข็งตัวของเงินแรนต์ สำหรับอัตราดอกเบี้ยอยู่ใน ระดับต่ำสุดในรอบ 20 ปี โดยอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารพาณิชย์ให้กู้แก่ประชาชน (prime rate) เท่ากับร้อยละ 11 และอัตรา ดอกเบี้ยที่ธนาคารแห่งชาติให้กู้แก่ธนาคารพาณิชย์ (repo rate) เท่ากับร้อยละ 7

- ดุลบัญชีเดินสะพัด ดุลบัญชีเดินสะพัดได้ขาดดุลเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2 ของ GDP ในช่วงไตรมาสที่ 1 เป็นร้อยละ 3.5 ของ GDP ในช่วงไตรมาสที่ 2 และลดลงเหลือร้อยละ 2.5 ของ GDP ในไตรมาสที่ 3 โดยแอฟริกาใต้ขาดดุลบัญชีเดินสะพัดในไตรมาสที่ 3 คิดเป็น 35 พันล้านแรนต์ ปัจจัยหลักที่ทำให้แอฟริกาใต้ขาดดุลบัญชีเดินสะพัด คือ การแข็งตัวของค่าเงินแรนต์ ซึ่งส่งผลให้ สินค้าส่งออกมีราคาสูงขึ้น และสินค้านำเข้ามีราคาลดลง

- การค้าต่างประเทศ มูลค่าการค้าปี 2549 ประมาณ 133,598 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่งออก 63,904 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้า 69,694 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เสียเปรียบดุลการค้า 5,790 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (2549)

- ประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ส่งออกไป สหรัฐฯ 10.1% สหราชอาณาจักร 9.1% ญี่ปุ่น 8.8% เยอรมนี 7.5% นำเข้าจาก เยอรมนี 13.5% สหรัฐฯ 8.2% สหราชอาณาจักร 7.2% ญี่ปุ่น 6.5% (2549)

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐแอฟริกาใต้

1. ด้านการทูต

รัฐบาลไทยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการกงสุลกับแอฟริกาใต้เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2535 และต่อมาได้เปิดสถานกงสุลใหญ่ อาชีพ ชั้น 1 ณ เมืองโจฮันเนสเบิร์ก เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2535 ในขณะที่ฝ่ายแอฟริกาใต้ได้เปิดสถานกงสุลใหญ่แอฟริกาใต้ ประจำประเทศไทยเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2535 ไทยและแอฟริกาใต้ได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2536 และฝ่ายแอฟริกาใต้ได้ยกระดับสถานกงสุลของตนเป็นสถานเอกอัครราชทูตในวันนั้น ในขณะที่ ฝ่ายไทยได้ ยกระดับสถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองโจฮันเนสเบิร์กขึ้นเป็นสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงพริทอเรีย เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2537 และต่อมา ในปี 2545 ฝ่ายแอฟริกาใต้ได้แต่งตั้งให้นายแสวง เครือวัฒน์สกุล ดำรงตำแหน่งกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐ แอฟริกาใต้ประจำจังหวัดเชียงใหม่ (โดยมีเขตอาณาครอบคลุมจังหวัดเชียงรายด้วย)

เอกอัครราชทูตไทยคนปัจจุบันคือ นายโดมเดช บุณนาท และนอกจากสถานเอกอัครราชทูตแล้ว ฝ่ายไทยยังมีสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงพริทอเรียด้วย

2. ด้านการเมือง

ที่ผ่านมาความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับแอฟริกาได้มีความราบรื่นและใกล้ชิด ไม่มีปัญหาระหว่างกัน รวมทั้งมีท่าทีระหว่างประเทศที่สอดคล้องกัน ทั้งนี้ แอฟริกาใต้ได้สนับสนุนให้ไทยเข้าเป็นสมาชิกสมาคมความร่วมมือแห่งภูมิภาคมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Rim Association for Regional Cooperation- IOR-ARC) ในขณะที่ไทยได้สนับสนุนประธานาธิบดีแอฟริกาใต้ในฐานะของประธานสหภาพแอฟริกา (African Union) เดินทางไปกล่าวสุนทรพจน์ในที่ประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนที่กรุงเทพมหานคร ราชอาณาจักรกัมพูชา เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2545 ในหัวข้อ The New Partnership for Africa's Development (NEPAD)

แอฟริกาใต้มีนโยบายมุ่งกระชับความสัมพันธ์กับกลุ่ม ASEAN โดยใช้ไทยเป็น Gateway ในทำนองเดียวกัน ไทยก็ตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญของแอฟริกาใต้ในฐานะผู้นำของกลุ่มประชาคมเพื่อการพัฒนาภูมิภาคแอฟริกาตอนใต้ (Southern African Development Community) และเป็นฐานสนับสนุนไทยในเวทีการเมืองระหว่างประเทศและกระชับความสัมพันธ์กับกลุ่มประเทศแอฟริกาโดยรวม

สำหรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงการเมืองไทยเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2549 (2006) นั้น แอฟริกาใต้แสดงท่าทีไม่เห็นด้วยต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของไทย และมีท่าทีสอดคล้องกับประเทศตะวันตก อาทิ สหภาพยุโรปและสหรัฐฯ โดยเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2549 (2006) นาย Aziz Pahad รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศของแอฟริกาใต้ได้ให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อมวลชนว่า รัฐบาลแอฟริกาใต้มีความเห็นร่วมกับ UNSG และประชาคมระหว่างประเทศในการประณามไทยอย่างตรงไปตรงมาต่อการเปลี่ยนแปลงที่ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และไม่ควรถูกได้รับการสนับสนุนจากทั่วโลก

3. ด้านเศรษฐกิจการค้า

แอฟริกาใต้ถือว่าเป็นตลาดใหม่สำหรับไทย ซึ่งเพิ่งเปิดขึ้นหลังจากได้ระงับการติดต่อกันไปในช่วงที่มีการปฏิบัติตามมติสหประชาชาติให้คว่ำบาตรแอฟริกาใต้ หลังจากที่เริ่มค้าขายกันเป็นปกติแล้ว การค้าทวิภาคี ได้ค่อยๆ ขยายตัวมากขึ้นในแต่ละปี และยังมีช่องทางขยายตัวอีกมาก ปัจจุบันแอฟริกาใต้เป็นประเทศคู่ค้าในภูมิภาคแอฟริกาที่สำคัญที่สุดของไทย โดยการคำนวณระหว่างไทย-แอฟริกาใต้มีมูลค่ามากเป็นอันดับหนึ่งของการค้าของไทยในภูมิภาคแอฟริกา มูลค่าการค้าไทย-แอฟริกาใต้ ในปี 2549 เท่ากับ 55,783.3 ล้านบาท ไทยส่งออก 41,380.8 ล้านบาท นำเข้า 14,402.5 ล้านบาท ไทยได้เปรียบดุลการค้า 26,978.4 ล้านบาท

สินค้าที่ไทยส่งออกไปแอฟริกาใต้ที่สำคัญ ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ข้าว เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบ และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล น้ำมันสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์ยาง เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป สำหรับสินค้าที่ไทยนำเข้าจากประเทศแอฟริกาใต้ ได้แก่ สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เคมีภัณฑ์ เยื่อกระดาษและเศษกระดาษ สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผักและผลไม้

การลงทุน

ในด้านการลงทุน แม้ว่าปริมาณการลงทุนยังมีน้อย แต่ก็มีธุรกิจต่าง ๆ ที่ทั้งสองฝ่ายอาจทำการลงทุนร่วมกัน อาทิ ในด้านธุรกิจการท่องเที่ยว โรงแรม การก่อสร้าง ธนาคาร อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร เป็นต้น แอฟริกาใต้เป็นประเทศที่มีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ก้าวหน้าที่สุดประเทศหนึ่งในทวีปแอฟริกา และมีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานรองรับ จึงเป็นอีกแหล่งที่นักลงทุนไทยควรให้ความสนใจ โดยในปี 2539 บริษัท Italian-Thai Development จากประเทศไทยได้เข้าไปลงทุนในแอฟริกาใต้เป็นมูลค่าประมาณ 350 ล้านแรนด์ เพื่อสร้างโรงแรมระดับ 5 ดาว รวมทั้งการสร้างสนามกอล์ฟในบริเวณที่เรียกว่า Knysna นอกจากนี้ กลุ่มเครือเจริญโภคภัณฑ์ (ซี.พี.) ได้เปิดสำนักงานตัวแทนขึ้นที่นครโจฮันเนสเบิร์ก เพื่อศึกษาถึงช่องทางในการการค้าและการลงทุนกับแอฟริกาใต้ และกลุ่มบริษัท G.Premjee Group ซึ่งเป็นบริษัทนานาชาติที่มีฐานอยู่ในประเทศไทยได้จัดตั้งศูนย์บรรจ

หีบห่อและจำหน่ายถุงยางอนามัยมูลค่าประมาณ 6 ล้านแรนด์ในมลรัฐ Kwa Zulu-Natal เพื่อขยายกิจการเข้าไปในตลาดทวีปแอฟริกาต่อไปด้วย นอกจากนี้ มีร้านอาหารไทยที่แอฟริกาใต้อีกประมาณ 30 กว่าร้าน ในขณะที่ มีนักธุรกิจแอฟริกาใต้เข้ามาลงทุนในไทย ได้แก่ อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า ธุรกิจเคเบิลทีวี อุตสาหกรรมผลไม้กระป๋อง และกิจการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (website)

4. ด้านสังคมและวัฒนธรรม

การท่องเที่ยว

นับตั้งแต่แอฟริกาใต้เปิดประเทศ ได้มีนักท่องเที่ยวของทั้งสองประเทศเดินทางไปมาหาสู่ซึ่งกันและกัน สถิตินักท่องเที่ยวจากแอฟริกาใต้มาประเทศไทย นับว่าค่อนข้างสูงและมีแนวโน้มที่ดีมาตลอด และแอฟริกาใต้ยังคงเป็นประเทศที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาไทยสูงสุด เมื่อเทียบกับประเทศอื่นในทวีปแอฟริกา ตามสถิติของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในปี 2547 มีนักท่องเที่ยวแอฟริกาใต้เดินทางมาไทย 43,068 คน เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2546 ที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาไทย 35,560 คน อย่างไรก็ตาม ในปี 2547 มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปแอฟริกาใต้เพียง 758 คน ลดลงจากปี 2546 ที่มีจำนวน 4,372 คน ทั้งนี้ ส่วนหนึ่ง น่าจะเป็นผลมาจาก ในปี 2546 สายการบินเซาท์แอฟริกันแอร์เวย์ได้หยุดทำการบินตรงในเส้นทางกรุงเทพฯ – เมืองโจฮันเนสเบิร์กชั่วคราว แต่ปัจจุบันได้กลับมาบินในเส้นทางดังกล่าวเช่นเดิมแล้ว และยังมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นภายหลังจากที่บริษัทการบินไทยจำกัด (มหาชน) เปิดเส้นทางการบินตรงกรุงเทพฯ-โจฮันเนสเบิร์ก เมื่อเดือนตุลาคม 2549 และเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2549 สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงพริทอเรีย ได้ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย บริษัทการบินไทยจำกัด (มหาชน) และสำนักงานการค้าในต่างประเทศ จัดงาน “โครงการเมืองไทยในสวน” หรือ “Thailand in the Park” ครั้งที่ 1 ขึ้น ณ สวนสาธารณะแมกโนเลีย เดล ในกรุงพริทอเรีย โดยมุ่งหวังที่จะเพิ่มการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ประเทศไทยออกไปสู่ชาวแอฟริกาใต้และส่งเสริมให้ชาวแอฟริกาใต้เดินทางมาท่องเที่ยวในไทยมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นช่องทางและโอกาสในการเผยแพร่สินค้าและภูมิปัญญาไทยในแอฟริกาใต้ เช่น สินค้า OTOP การนวดแผนไทย สปาและอาหารไทย และในปี 2550 นี้ สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงพริทอเรียได้กำหนดจะจัดงาน “เมืองไทยในสวน” ครั้งที่ 2 ขึ้นในวันที่ 31 สิงหาคม - 2 กันยายน ณ ศูนย์บันเทิงใจกลางนครโจฮันเนสเบิร์ก เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรมไทยให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในแอฟริกาใต้

หนึ่งในเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยในภาคใต้ของไทย เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2547 มีนักท่องเที่ยวแอฟริกาใต้เสียชีวิตรวมทั้งสิ้น 14 คน และบาดเจ็บอีกจำนวนหนึ่ง ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2547 รัฐบาลแอฟริกาใต้ได้ส่งเครื่องบินเที่ยวบินพิเศษมารับนักท่องเที่ยวแอฟริกาใต้ที่ติดค้างในพื้นที่ จำนวน 65 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ได้รับบาดเจ็บ คนชรา และเด็ก รวมทั้งศพผู้เสียชีวิต 4 ศพ กลับประเทศ

ในปัจจุบันมีคนไทยอาศัยอยู่ในแอฟริกาใต้ประมาณ 2,500 คน โดยส่วนใหญ่มีอาชีพแรงงาน แม่บ้าน ค้าบริการ ทำกิจการร้านอาหาร และเป็นนักเรียนศาสนา และมีชมรมคนไทยในแอฟริกาใต้ 1 แห่ง ได้แก่ ชมรมคนไทยในเมืองเคปทาวน์ และมีสมาคมที่อยู่ในระหว่างการก่อตั้ง โดยที่สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงพริทอเรีย มีส่วนร่วมในการก่อตั้ง คือ สมาคมคนไทยในเมืองเคปทาวน์

ในปี 2550 ไทยได้จัดสรรทุนฝึกอบรมให้แก่แอฟริกาใต้ จำนวน 1 ทุน คือ ทุนด้าน Managing a Market Economy in a Globalizing World

5. ความตกลงที่สำคัญกับประเทศไทย

- ความตกลงการบริการเดินอากาศไทย-แอฟริกาใต้ ลงนามเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2536
- อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างไทย-แอฟริกาใต้ ลงนามเมื่อวันที่ 12

กุมภาพันธ์ 2539

- ความตกลงยกเว้นการตรวจลงตราหนังสือเดินทางทูตและราชการ มีผลบังคับใช้วันที่

1 เมษายน 2542

- ความตกลงทางการค้าไทย-แอฟริกาใต้ ลงนามเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2544

- ความตกลงจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้าไทย-แอฟริกาใต้ ลงนามเมื่อวันที่

21 มิถุนายน 2546

6. การแลกเปลี่ยนการเยือนที่สำคัญ

ฝ่ายไทย

ระดับพระราชวงศ์

- สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จเยือนแอฟริกาใต้ ระหว่างวันที่ 5 -16 กุมภาพันธ์ 2542 เพื่อทรงเป็นองค์ Keynote lecturer ในการประชุม TWOWS Second General Assembly & International Conference ในหัวข้อเรื่อง “Women, Science & Technology for Sustainable Human Development” ที่เมืองเคปทาวน์ ตามคำกราบทูลเชิญของ Third World Organization for Women in Science (TWOWS) ทั้งนี้ ได้ทรงเป็นอาคันตุกะของ

รัฐบาลแอฟริกาใต้ระหว่างวันที่ 9 -11 กุมภาพันธ์ 2542

- สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จเยือนแอฟริกาใต้ในฐานะผู้แทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และองค์หัวหน้าคณะผู้แทนไทยในการประชุมระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (World Summit on Sustainable Development-WSSD) ระหว่างวันที่ 26 สิงหาคม - 5 กันยายน 2545 ตามคำกราบทูลเชิญของประธานาธิบดี Thabo Mbeki แห่งแอฟริกาใต้ โดยมี ดร.สุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ตามเสด็จในครั้งนี้ด้วย ในฐานะรองหัวหน้าคณะผู้แทนไทย

- สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ แวะพักเพื่อเปลี่ยนเครื่องบินพระที่นั่งที่ท่าอากาศยานนานาชาติ นครโจฮันเนสเบิร์ก เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2546 เป็นเวลา 6 ชั่วโมง ก่อนเสด็จนิวัติกลับประเทศไทย ภายหลังเสร็จสิ้นการเสด็จฯ เยือนเคนยาและแทนซาเนีย ทั้งนี้ ในวโรกาสดังกล่าวได้เสด็จฯ เยี่ยมชมสถานที่สำคัญของแอฟริกาใต้ในบริเวณใกล้เคียงด้วย

ระดับรัฐบาล

- นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศเดินทางเยือนแอฟริกาใต้อย่างเป็นทางการระหว่างวันที่ 1 - 5 มีนาคม 2536 ซึ่งนับเป็นการเยือนแอฟริกาใต้อย่างเป็นทางการครั้งแรกของเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาลไทย ภายหลังจากที่ไทยและแอฟริกาใต้เปิดความสัมพันธ์ทางการกงสุลระหว่างกันเมื่อปี 2536

- นาวาอากาศตรีประสงค์ สุ่นศิริ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ในฐานะผู้แทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และผู้แทนรัฐบาลไทยได้เดินทางไปร่วมพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีของนายเนลสัน แมนเดลาเมื่อวันที่ 8 - 10 พฤษภาคม 2537

- นายประจวบ ไชยสาส์น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเดินทางเยือนแอฟริกาใต้อย่างเป็นทางการระหว่างวันที่ 17- 21 สิงหาคม 2540

- ม.ร.ว. สุขุมพันธุ์ บริพัตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศในฐานะผู้แทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และผู้แทนรัฐบาลเดินทางไปร่วมพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีของนาย Thabo Mbeki ระหว่างวันที่ 14 -17 มิถุนายน 2542

- นายนิสสัย เวชชาชีวะ ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ในฐานะผู้แทนพิเศษรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เยือนแอฟริกาใต้เพื่อร่วมงานฉลองครบรอบ 10 ปีความสัมพันธ์ไทย-แอฟริกาใต้ ระหว่างวันที่ 17- 23 พฤษภาคม 2545

- นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้แทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เดินทางไปร่วมพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีของนายทาโบ อึมเบกิ (Thabo Mbeki) และพิธีเฉลิมฉลองครบรอบ 10 ปีของประชาธิปไตยและการยกเลิกการแบ่งแยกสีผิวในแอฟริกาใต้ เมื่อวันที่ 25-28 เมษายน 2547

- พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้หารือกับนาย Thabo Mbeki ประธานาธิบดีแอฟริกาใต้ ในระหว่างเข้าร่วมการประชุม NAM Summit ณ กรุงฮาวานา ประเทศคิวบา เมื่อเดือนกันยายน 2549

ฝ่ายแอฟริกาใต้

- นาย Alfred B. Nzo รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแอฟริกาใต้เยือนไทยอย่างเป็นทางการ โดยเป็นแขกของกระทรวงการต่างประเทศ ระหว่างวันที่ 9 -10 เมษายน 2540 หลังจากเสร็จสิ้นการประชุมกลุ่มประเทศผู้ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด (NAM) ที่กรุงนิวเดลี

- นายเนลสัน แมนเดลา ประธานาธิบดีแห่งแอฟริกาใต้เยือนไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของรัฐบาล ระหว่างวันที่ 16 -17 กรกฎาคม 2540

- ศาสตราจารย์ S. M. Mayayula ประธานคณะกรรมการการศึกษาของรัฐบาลแอฟริกาใต้และคณะเยือนไทยระหว่างวันที่ 27 มิถุนายน - 7 กรกฎาคม 2545 เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านการศึกษากับเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยที่เกี่ยวข้อง โดยได้เข้าเยี่ยมชมการระประธานคณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร และปลัดกระทรวงศึกษาธิการด้วย

- นาง Zanele Mbeki ภริยาของประธานาธิบดีแอฟริกาใต้แวะพักที่ท่าอากาศยานกรุงเทพ ฯ เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2545 ก่อนเดินทางไปเข้าร่วมการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนที่กรุงพนมเปญ

- นาย V. Ngoulu ประธานคณะกรรมการสาธารณสุข รัฐบาลแอฟริกาใต้และคณะเยือนไทยระหว่างวันที่ 23 - 30 พฤศจิกายน 2545 เพื่อศึกษาดูงานด้านระบบการสาธารณสุขของไทย โดยเฉพาะการป้องกันและบำบัดรักษาโรคเอดส์ และอุตสาหกรรมยา โดยได้เข้าเยี่ยมชมการระประธานคณะกรรมการสาธารณสุข สภาผู้แทนราษฎรด้วย

- Dr. F. N. Ginwala ประธานสภาผู้แทนราษฎรแอฟริกาใต้เดินทางเยือนไทยเพื่อเข้าร่วมการประชุม Commission for Human Security ระหว่างวันที่ 8-10 ธันวาคม 2545

- นาย Linda Mti ตำแหน่ง National Commissioner of Correctional Services และคณะเยือนไทยเพื่อศึกษาดูงานด้านการราชทัณฑ์ของไทย เมื่อวันที่ 5-11 พฤศจิกายน 2546 และได้เข้าเยี่ยมชมการระปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2546

- นายเนลสัน แมนเดลา อดีตประธานาธิบดีแอฟริกาใต้ และนางกรรชมาเชล ภริยา เข้าร่วมการประชุมนานาชาติเรื่องโรคเอดส์ ครั้งที่ 15 ที่กรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ 11-16 กรกฎาคม 2547 โดยนางกรรชมาเชลรับเชิญเป็นผู้อุปถัมภ์โครงการ Leadership Programme ของการประชุม ฯ และเป็นแขกของรัฐบาลไทย ในโอกาสนี้ ดร. สุรเกียรติ์ เสถียรไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และท่านผู้หญิง ดร. สุชาวัลย์ เสถียรไทย ได้เข้าเยี่ยมชมการระและหารือกับนายเนลสัน แมนเดลา และนางกรรชมาเชล เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2547 โดยได้หารือเกี่ยวกับการกระตุ้นความสำนึกในหมู่ผู้นำประเทศต่างๆ ทั่วโลกในเรื่องความสำคัญของการที่จะป้องกันปัญหา HIV/AIDS และกระตุ้นให้ผู้นำทุมเทรพยากรในประเทศของตนเพื่อจัดหาให้แก่ผู้ติดเชื้อ และทำให้ผู้ติดเชื้อสามารถอยู่ในสังคมได้โดยไม่ถูกเลือกปฏิบัติ นอกจากนี้ ยังได้แลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ของโลกในปัจจุบัน อาทิ สถานการณ์ในอิรัก และความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียและแอฟริกาในลักษณะหุ้นส่วนด้านต่างๆ

- Dr. Ivy Matsepe-Casaburri รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสื่อสารแอฟริกาใต้ และคณะเยือนไทย ระหว่างวันที่ 7-10 ธันวาคม 2547 เพื่อดูงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของไทย และเข้าเยี่ยมชมการระ ฯพณฯ นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในวันที่ 9 ธันวาคม 2547

- นางสาว Nomatyala Hangana รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการปกครองท้องถิ่นและภูมิภาคแอฟริกาใต้ (Deputy Minister: Department of Provincial and Local Government) เยือนไทยระหว่างวันที่ 29-30 มกราคม 2548 เพื่อเข้าร่วมการประชุม the Ministerial Meeting on Tsunami Early Warning System Arrangement ที่ จ. ภูเก็ต

ผู้แทนทางการทูต

ฝ่ายไทย

เอกอัครราชทูตประจำแอฟริกาใต้ คือ นายโดมเดช บุนนาค (H.E. Mr. Domedej Bunnag)

ที่อยู่ของสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงพริทอเรีย

Royal Thai Embassy

428 Pretorius/Hill Street

Arcadia, Pretoria 0083

P.O. Box 12080

Hatfield, Pretoria 0028

Tel. (27-12) 342-1600, 342-4516,

342-4600, 342-4506, 342-5470

Fax. (27-12) 342-4805, 342-3986

E-mail : info@thaiembassy.co.za

Consular Info : visa@thaiembassy.co.za

Trade Info : trade@thaiembassy.co.za

Technical : webmaster@thaiembassy.co.za

Website : <http://www.thaiembassy.co.za>

ฝ่ายแอฟริกาใต้

เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ประจำประเทศไทย

คือ H.E.Ms.Pearl Nomvume Magaqa

ที่อยู่สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ประจำประเทศไทย

The Embassy of the Republic of South Africa

12 A Floor, M-Thai Tower

All Season Place

87 Wireless Road,

Lumphini, Pathum Wan,

Bangkok 10330

Tel. 0-2250-9012-4

Fax. 0-2685-3500

E-mail: saembkk@loxinfo.co.th

Website: www.saembangkok.com